

Lovforslag nr. L 72. Fremsat den 27. oktober 1999 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela

§ 1. Overenskomst af 3. december 1998 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Venezuelas Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten med tilhørende Protokol er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

**Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmarks Regering
og Republikken Venezuelas Regering
til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomstskatter**

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Republikken Venezuela, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) I Danmark:
  - (i) indkomstskatten til staten;
  - (ii) den kommunale indkomstskat;
  - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
  - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
 (herefter omtalt som »dansk skat«);
- b) I Venezuela:
  - indkomstskatterne
 (herefter omtalt som »venezuelansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Venezuela, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Venezuela« betyder Republikken Venezuela;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;

- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:

(i) I Danmark:

Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;

(ii) I Venezuela:

Det integrerede nationale skatteadministrationsvæsen (Servicio Nacional Integrado de Administracion Tributaria - SENIAT), dens befuldmægtigede repræsentant eller den myndighed, der er udpeget af Finansministeren som en kompetent myndighed med henblik på overenskomsten;

(i) udtrykket »statsborger« betyder:

- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også regeringen i denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat. For Venezuelas vedkommende omfatter udtrykket imidlertid enhver person eller ethvert selskab, der er hjemmehørende der og undergivet det venezuelanske territoriale skattesystem.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en forretning eller andet salgssted, og
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7 - handler på et foretagendes vegne, og som har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat

en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Uanset bestemmelserne i de foregående stykker i denne artikel skal et forsikringsforetagende i en kontraherende stat, undtagen for så vidt angår genforsikring, anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvis det opkræver præmier på den anden stats område eller forsikrer risici der gennem en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsaktivitet i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsaktivitet.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsaktivitet i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab udgør et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller

retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. I tilfælde, hvor ejerskab af aktier eller andre selskabsrettigheder i et selskab direkte eller indirekte berettiger ejeren af sådanne aktier eller selskabsrettigheder til at benytte fast ejendom, der tilhører selskabet, kan indkomsten fra direkte brug, udlejning, eller benyttelse i enhver anden form af sådan nydelsesret beskattes i den kontraherende stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til

- a) dette faste driftssted; eller
- b) salg i den anden stat af varer af samme eller lignende art som de, der sælges gennem dette faste driftssted; eller
- c) anden erhvervsvirksomhed, der udøves i den anden stat af samme eller lignende art som den, der udøves gennem dette faste driftssted.

Bestemmelserne i litra b) og c) skal ikke finde anvendelse, hvis foretagendet godtgør, at sådant salg eller sådan virksomhed ikke med rimelighed kunne have været udøvet af dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres

den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende eller andetsteds, og som tillades fradraget i henhold til bestemmelserne i den interne lovgivning i den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Det skal imidlertid ikke være tilladt at fradrage eventuelle beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til det faste driftssted. Ligeså skal der ikke ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste medregnes beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) af det faste driftssted debiteres foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer, som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og lufttransport

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat fra driften af skibe og luftfartøjer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter fortjeneste fra driften af skibe og luftfartøjer i international trafik:

- a) indkomst fra udleje på bareboat basis af skibe eller luftfartøjer; og
- b) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse, eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer,

hvor henholdsvis sådan udleje eller sådant brug, rådighedsstillelse eller udleje er knyttet til driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et foretningsselskab eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

5. I tilfælde, hvor fortjeneste i henhold til bestemmelserne i denne artikel kun kan beskattes i en kontraherende stat, og i henhold til den gældende lovgivning i denne stat anses for at være indkomst fra udenlandske kilder og af den grund er skattefri i denne stat eller beskattes med en sats, som er væsentlig lavere end den sats, som finder anvendelse på fortjeneste af indenlandsk virksomhed, kan den anden kontraherende stat

beskatte sådan fortjeneste, som om overenskomsten ikke havde fået virkning.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, hvis denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der ejer og har ejet direkte mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, i en 12-måneders periode forud for den dato udbyttet er fastsat;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund

for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. I tilfælde, hvor en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indgives til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet, medmindre den interne lovgivning i denne stat foreskriver et længere tidsrum. Refusionen skal gives inden for en 6-måneders periode fra den dato, på hvilken ansøgningen blev indsendt til den kompetente myndighed. 6-måneders perioden kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

7. De foregående bestemmelser i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af de aktier eller andre rettigheder, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i den første sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis modtageren er den retmæssige ejer af renterne, må den således pålig-

nede skat ikke overstige 5 pct. af rentens bruttobeløb. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan den i stykke 1 nævnte rente kun beskattes i den kontraherende stat, hvor rentemodtageren er hjemmehørende, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) modtageren deraf er regeringen i en kontraherende stat, centralbanken i en kontraherende stat eller dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed; eller
- b) renten er betalt af enhver af de i litra a) nævnte personer; eller
- c) renten er betalt med hensyn til et lån, der er ydet eller garanteret af en finansiel institution af offentligretlig karakter med det formål at fremme eksport og udvikling.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især, indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling skal ikke betragtes som rente ved anvendelsen af denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Rente skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når betaleren er staten selv, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor imidlertid den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i forbin-

delse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten, set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

8. De foregående stykker i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af den gældsfordring, som ligger til grund for betalingen af renten, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i den førstnævnte sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 12

Royalties og honorarer for teknisk bistand

1. Royalties og honorarer for teknisk bistand, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties og honorarer for teknisk bistand kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) i tilfælde af royalties, 10 pct. af bruttobeløbet af royalties;

b) i tilfælde af honorarer for teknisk bistand, 5 pct. af bruttobeløbet af honorarerne for teknisk bistand.

3. Udtrykket »honorarer for teknisk bistand« betyder i denne artikel betalinger af enhver art til enhver person som vederlag for alle tekniske, administrative eller rådgivende ydelser, hvis sådanne ydelser stiller teknisk kundskab, erfaring, færdigheder, know-how, eller fremstillingsmetoder til rådighed.

4. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder film til forevisning, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

5. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed, det formuegode eller den kontrakt, som ligger til grund for de udbetalte royalties eller honorar for teknisk bistand, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand, set i forhold til den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyn-

tagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

7. De foregående bestemmelser i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede til stiftelsen eller overdragelsen af de rettigheder, som ligger til grund for udbetalingen af royaltybeløbet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempeelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i første sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat har til rådighed til udøvelse af frit erhverv, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af aktier eller andre rettigheder i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig, direkte eller indirekte, består af fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, eller rettigheder, som er knyttet til sådan fast ejendom, kan beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i de foregående stykker, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis:

- a) personen har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i denne anden stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste sted; eller
- b) personen opholder sig i denne anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for enhver 12-måneders periode, men kun den del deraf, som kan henføres til den virksomhed, der er udøvet i denne stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde i tjenesteforhold, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Hvis arbejdet er udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for person-

ligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller ender i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende betalinger, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsmænd

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsmand i denne egenkab, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsmænd, hvis besøget i denne stat i væsentlig grad er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. I sådant tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsmanden er hjemmehørende.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for tidligere tjenesteydelser beskattes i denne stat.

2. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis betalingen erlægges af en person, der er hjemmehørende i den anden stat eller af et der beliggende fast driftssted.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn, og andet lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådanne gage, løn og andet lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

- (i) er statsborger i denne stat; eller
- (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller

myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag og pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende og lærlinge

1. Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som udelukkende opholder sig i den førstnævnte stat i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, uddannelse eller oplæring, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal vederlag, som en studerende eller lærling, der er, eller som tidligere var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udelukkende opholder sig i den anden kontraherende stat i studie- eller uddannelsesøjemed, oppebærer for tjenesteydelser udført i denne anden stat, ikke beskattes i denne anden stat, under forudsætning af at sådanne tjenesteydelser står i forbindelse med hans studium eller uddannelse, og at vederlaget for sådanne tjenesteydelser er et nødvendigt supplement til de midler, han har til rådighed til sit underhold.

Artikel 21

Undervisning og forskning

1. En fysisk person, som er eller var hjemmehørende i en kontraherende stat ved starten af sit besøg i den anden kontraherende stat, og som, efter invitation fra regeringen i denne anden stat eller fra et universitet eller anden læreanstalt, der er beliggende i denne anden stat og godkendt af den behørig uddannelsesmyndighed i denne anden stat, besøger denne anden stat med det hovedformål at undervise eller forske på sådant universitet eller anden læreanstalt, skal være fri-

taget for skat i denne anden stat af indkomst fra personlig tjeneste med undervisning eller forskning på sådant universitet eller anden læreanstalt i et tidsrum, der ikke overstiger 2 år fra datoen for hans ankomst til denne anden kontraherende stat.

2. Den efter stykke 1 indrømmede fritagelse skal ikke finde anvendelse på indkomst fra forskning, hvis sådan forskning ikke er udført i almenvellets interesse men hovedsagelig til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til sådanne aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et fast driftssted eller at udøve frit erhverv fra et der beliggende fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet at det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal boreplatform-virksomhed udøvet ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen overstiger 6 måneder inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet at det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 23

Andre indkomster

Uanset bestemmelserne i enhver anden artikel i denne overenskomst kan indkomster, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, uanset hvorfra de hidrører, og som ikke udtrykkelig er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, beskattes af hver af de kontraherende stater i overensstemmelse med bestemmelserne i deres interne lovgivning.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. Såfremt lovgivningen i Danmark ikke medfører andet, skal dobbeltbeskatning for Danmarks vedkommende undgås som følger:
  - a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Venezuela, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Venezuela;
  - b) fradraget skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Venezuela;
  - c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Venezuela, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Venezuela.
2. Såfremt lovgivningen i Venezuela ikke medfører andet, skal dobbeltbeskatning for Venezuelas vedkommende undgås som følger:
  - a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Venezuela, modtager indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal denne indkomst være fritaget for skat i Venezuela;
  - b) hvis en person, der er hjemmehørende i Venezuela, ifølge lovgivningen i Venezuela er skattepligtig i Venezuela af sin globalind-

komst, skal bestemmelserne i litra a) i dette stykke ikke finde anvendelse, og dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med litra c), d) og e) i dette stykke;

- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Venezuela, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Venezuela indrømme fradrag i den pågældende persons venezuelanske skat af indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark;
- d) det fradrag, der indrømmes i henhold til litra c) i dette stykke, skal ikke kunne overstige den del af den venezuelanske indkomstskat, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark;
- e) i tilfælde, hvor indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Venezuela, ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for skat i Venezuela, kan Venezuela ikke desto mindre, ved beregningen af skatten på den pågældendes resterende indkomst, tage den fritagne indkomst med i beregningen.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Undtagen hvor bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel skal finde anvendelse på skatter, der er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskat-

ning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til hvilke tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning, så længe anmodningen er indgivet, før forældelsesfristen i den anden kontraherende stat er udløbet.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten, især med henblik på forhindring af svig eller skatteunddragelse. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. De kompetente myndigheder kan, i samråd, udvikle passende betingelser, metoder eller fremgangsmåder vedrørende de anliggender, om hvilke sådan udveksling af oplysninger skal foretages, herunder,

hvor forholdene tilsiger det, udveksling af oplysninger vedrørende skatteunddragelse.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Bistand med inddrivelse

1. De kontraherende stater påtager sig at yde hinanden bistand med inddrivelse af skyldige skatter i det omfang, at dette beløb er blevet endeligt fastsat i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, som fremsender anmodningen om bistand.

2. I tilfælde, hvor en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet accepteret af den anden kontraherende stat, skal sådanne skatter inddrives af denne anden stat i overensstemmelse med de lovregler, der finder anvendelse ved inddrivelse af dens egne skatter, og som om de skatter, der skal inddrives, var dens egne skatter. Godkendelsen af anmodningen om bistand med inddrivelse skal udstedes af den kompetente myndighed i den stat, der har modtaget anmodningen, inden 90 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen. Udebliver en sådan godkendelse skal dette betragtes som et afslag på anmodningen, medmindre den stat, der har modtaget anmodningen, udsteder en godkendelse bagefter, men ikke senere end 120 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen.

3. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse skal være ledsaget af et sådant bevis, som er nødvendigt i henhold til lovgivningen i denne stat for at godtgøre, at de skyldige skatter er blevet endeligt fastsat.

4. I tilfælde, hvor en kontraherende stats skattekrav ikke er blevet endeligt fastsat på grund af, at det er genstand for anke eller andre retshandlinger, kan denne stat med henblik på at sikre sine indtægter anmode den anden kontraherende stat om at træffe sådanne foreløbige foranstaltninger til beskyttelse på dens vegne, som er forekrevet i denne anden stats lovgivning. Hvis en sådan anmodning godkendes, skal denne anden stat træffe sådanne foreløbige foranstaltninger, som om de skatter, der skyldes i den førstnævnte stat, var dens egne skatter.

5. Den stat, der modtager anmodningen, skal ikke være forpligtet til at godkende anmodningen, hvis den stat, der fremsætter anmodningen, ikke har udtømt alle til rådighed stående midler inden for dens eget område, undtagen i tilfælde hvor det at gøre brug af sådanne midler ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

6. Den kontraherende stat, i hvilken skatten er inddrevet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, skal uopholdeligt overføre det således inddrevne beløb til den anden kontraherende stat, på hvis vegne skatten er inddrevet, fratrukket, hvor forholdene tilsiger det, det ekstraordinære omkostningsbeløb, som nævnt i stykke 7, litra b).

7. Medmindre de kontraherende stater bliver enige om andet, er det aftalt at:

- a) sædvanlige omkostninger som en kontraherende stat har afholdt ved at yde bistand med inddrivelse skal påhvile den nævnte stat, og
- b) ekstraordinære omkostninger, som en kontraherende stat har afholdt ved at yde bistand med inddrivelse, skal påhvile og betales af den anden kontraherende stat, uanset størrelsen af det beløb, der er inddrevet på dens vegne af denne anden stat.

Så snart en kontraherende stat kan forudse, at ekstraordinære omkostninger måske vil påløbe, skal denne stat underrette den anden kontraherende stat herom og anføre det anslåede beløb på sådanne omkostninger.

8. I denne artikel betyder udtrykket »skatter« de skatter, på hvilke denne overenskomst finder anvendelse, samt renter og bøder i forbindelse med sådanne skatter.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Venezuela er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater bliver enige om andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Regeringerne i de kontraherende stater skal give hinanden skriftlig underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er blevet opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

Artikel 32

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, efter at der er forløbet et tidsrum på 5 år fra det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten opføre med at have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart

For Kongeriget Danmarks Regering

Søren Voss

For Republikken Venezuelas Regering

Miguel Angel Burelli Rivas

efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende indkomstår.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Caracas, den 3. december 1998, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse i fortolkning skal den engelske tekst være afgørende.

PROTOKOL

Ved undertegnelsen i dag af Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Venezuela til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter (herefter omtalt som »overenskomsten«) er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, der skal udgøre en integrerende del af overenskomsten:

1. For så vidt angår artikel 4

Der er enighed om, at hvis Venezuela ændrer sit nuværende territoriale skattesystem til et globalbeskatningssystem, skal den sidste sætning i artikel 4, stykke 1, ophøre med at have virkning.

2. For så vidt angår artikel 10

Der er enighed om, at artikel 10, stykke 2, litra a), skal finde anvendelse på udbytte, der udbetales af selskab, der er hjemmehørende i Venezuela, til Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene.

3. For så vidt angår artikel 12

Der er enighed om, at ved anvendelsen af artikel 12, stykke 2, litra b) skal venezuelansk skat beregnes i overensstemmelse med venezuelansk lovgivning. Venezuelansk skat skal imidlertid i intet tilfælde beregnes på et grundlag, der er højere end 30 pct. af, hvad der anses for skattepligtig indkomst.

For Kongeriget Danmarks Regering

Søren Voss

For Republikken Venezuelas Regering

Miguel Angel Burelli Rivas

4. For så vidt angår artikel 24

Der er enighed om, at ved anvendelsen af artikel 24, stykke 1, litra a) og b) skal den indkomstskat, der er betalt i Venezuela, beregnes uden hensyn til »skatten på erhvervsvirksomhedsaktiver«, som, ifølge gældende venezuelansk lovgivning på tidspunktet for undertegnelse af denne overenskomst, tidligere er blevet betalt og nu bliver fradraget i venezuelansk indkomstskat.

5. For så vidt angår artikel 25

Der er enighed om for Venezuelas vedkommende, at artikel 25, stykke 3, kun skal finde anvendelse, hvis Venezuela ændrer sit nuværende territoriale skattesystem til et globalbeskatningssystem. I mellemtiden, kan renter, royalties og andre udbetalinger, med henblik på ansættelsen af et foretagendes skattepligtige fortjeneste, fratrækkes på samme vilkår og betingelser, som hvis de var blevet betalt af et hjemmehørende foretagende.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Caracas, den 3. december 1998, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse i fortolkning skal den engelske tekst være afgørende.

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at bemyndige regeringen til at tiltræde en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, så overenskomsten er en del af dansk skattelovgivning når dens betingelser herfor er opfyldt.

Overenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to stater beskatter den samme person eller det samme selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Overenskomsten indeholder derfor bestemmelser, som regulerer, hvilken stat der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten).

I overenskomsten er der indsat regler, der regulerer beskatningen af indkomst fra virksomhed i forbindelse med efterforskning og udvinding af kulbrinter og mineraler. Disse regler er i vidt omfang udformet i overensstemmelse med danske ønsker.

Ligeledes er der efter dansk ønske indsat bestemmelser om, at aftalestaterne kan yde hinanden bistand ved inddrivelse af skyldige skatter.

Desuden indeholder overenskomsten i artikel 24 bestemmelser om, hvorledes bopælsstaten skal lempe dobbeltbeskatning, når overenskomsten tillægger kildestaten beskatningsretten til en given type indkomst. Denne såkaldte »metodebestemmelse« er nødvendig som følge af, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først efterfølgende.

Princippet i metodebestemmelsen er for Danmarks vedkommende *credit*. Dette til sige, at i de tilfælde, hvor Danmark som bopælsstat skal lempe i dansk skat for skat betalt i Venezuela, sker lempelsen ved, at Danmark nedsætter sin skat af den indkomst, der hidrører fra Venezuela, med den skat der er betalt i Vene-

zuela. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst.

Lempelsen sker således efter helt det samme princip som findes i de interne danske regler om creditlempelse, jf. ligningslovens § 33.

Lempelsesmetoden er for Venezuelas vedkommende som hovedregel exemption som følge af territorialprincippet anvendelse.

Overenskomsten følger i vid udstrækning det danske forhandlingsoplæg, der baserer sig på den af OECD udarbejdede modeloverenskomst for dobbeltbeskatningsoverenskomster (OECD-modellen); dog indgår der i overenskomsten også visse elementer fra den model, der er udarbejdet i FN-regi som en model for aftaler mellem industrialiserede lande og udviklingslande (FN-modellen). Under gennemgangen af overenskomsten nedenfor vil der blive redegjort for de væsentligste afvigelser fra OECD-modellen.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

Økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af økonomiske relationer mellem de to lande. Virksomheder og personer i det ene land får herved bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

I henhold til intern lovgivning opkræver Venezuela fragtskatter på såvel den ind- som udgående last. Skattepligtig indkomst, der er under 2 mill. Bs (bolivar)

beskattes med 20 pct. eller alternativt 1 pct. af de totale fragtindtægter; indkomst over 2 mill. Bs beskattes med 30 pct. eller alternativt 1,5 pct. af de totale fragtindtægter. En række EU-lande samt USA og Canada har indgået særskilte aftaler om fritagelse for betaling af fragtskatter.

Når denne overenskomst træder i kraft, vil fragtskatten for danske rederiers vedkommende ligeledes bortfalde, hvilket vil medføre en forbedring af danske rederiers konkurrencesituation med hensyn til trafik på Venezuela. Bortfaldet af den venezuelanske fragtskat vil indebære en provenumæssig fordel for Danmark, der fremover ikke skal give lempelse efter lig-

ningslovens § 33. Der er ikke holdepunkter for et beløbsmæssigt skøn herover, men beløbet skønnes at være yderst beskedent.

De samlede provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes at være ubetydelige. Det kan nævnes, at Nationalbanken i årene fra 1996 - oktober 1998 ikke har registreret betalinger af udbytter, renter og royalties mellem Danmark og Venezuela, som enkeltvis overstiger 2 mill.kr.

Samlet vurderes overenskomsten at være til fordel for dansk erhvervsliv, idet der med overenskomsten er skabt klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Lovforslaget skønnes kun at have yderst beskedne provenumæssige konsekvenser.	Lovforslaget skønnes kun at have yderst beskedne provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Klarhed om skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Den foreslåede § 1, stykke 1, foreskriver, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten skal gælde som lov her i landet. Overenskomsten med tilhørende protokol er derfor optaget som bilag til loven.

a. Dette medfører at beskattningen efter den almindelige skattelovgivning kun kan gennemføres i det omfang, den er i overensstemmelse med dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

b. Overenskomsten indeholder i artikel 25 forbud mod diskrimination på skatteområdet baseret på skatteyderens statsborgerskab. Dette gælder for såvel fysiske som juridiske personer. Der kan således ikke gennemføres dansk skattelovgivning der diskriminerer venezuelanske statsborgere eller foretagender her

i landet eller venezuelanske foretagenders faste driftssteder her i landet.

Bestemmelsen forpligter dog ikke den ene stat til at indrømme personer, der bor i den anden stat, de personlige begunstigelser, lempelser eller nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

c. § 1, stykke 1, medfører desuden at de danske og venezuelanske myndigheder er berettigede til at yde og modtage administrativ bistand efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 27. Dette omfatter administrativ bistand i form af udveksling af sådanne oplysninger der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten.

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser der strider mod deres lovgivning og forvaltningspraksis. De er heller ikke forpligtet til at udlevere oplysninger som ville røbe forretningshemmeligheder m.v.

d. § 1, stykke 1, medfører endvidere, at de respektive myndigheder kan yde hinanden bistand ved inddrivelse af skatter, der skyldes i den anden stat, efter bestemmelserne i artikel 28. Som hovedregel skal det skattebeløb, der skyldes, være endeligt fastslået, men bestemmelserne åbner også mulighed for, at en stat kan anmode den anden stat om at træffe foreløbige foranstaltninger til sikring af et skattekrav, hvor beløbet ikke er endeligt fastslået, f.eks. på grund af en vererende retssag.

Efter § 1, stykke 2, træder overenskomsten i kraft og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 31.

I henhold til denne artikels stykke 1, skal de to staters regeringer skriftligt underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, når det foreliggende lovforslag er endelig vedtaget.

I henhold til artiklens stykke 2 træder overenskomsten i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de i stk. 1 omhandlede to underretninger finder sted.

For begge staters vedkommende vil overenskomsten derefter få virkning for så vidt angår de skatter der er omfattet af overenskomsten, fra det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter indgå som en del af de to landes skattelovgivning.

Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomstens enkelte artikler

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten skal gælde for fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende, dvs. fuldt skattepligtige, i en af eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig i den ene stat (bopælsstaten) og samtidig begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomst fra denne (kildestaten). Overenskomsten vil derimod ikke gælde for personer, der kun er begrænset skattepligtige i begge stater.

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de indkomstskatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er

omfattet uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne.

For Venezuelas vedkommende gør der sig det gældende, at der undertiden også pålignes en særskilt skat på 1 pct. af nettoværdien af erhvervsvirksomhedsaktiver (the business assets tax (BAT)). Den træder i stedet for indkomstskat i de år, hvor der ikke er noget overskud at beskatte. Når virksomheden senere beskattes af overskud, godskrives den tidligere betalte BAT, der kan fremføres i tre år. Som følge af denne skats særegne karakter, er den ikke opregnet i de indkomstskatter, der omfattes af overenskomsten.

I stykke 4 er bestemt, at overenskomsten også vil omfatte alle skatter af samme art eller væsentlig samme art, som efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stykke 1 en række generelle udtryk, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten skal forstås i den anførte betydning. I artiklen defineres bl.a., hvad der skal forstås ved Danmark og Venezuela, dvs. hvilke geografiske områder overenskomsten er gældende for. Udtrykket Danmark omfatter i denne forbindelse også de havområder, hvor Danmark i overensstemmelse med international ret kan udnytte naturforekomster. Færøerne og Grønland er ikke omfattet af definitionen.

Udtrykket person omfatter fysiske personer og selskaber samt enhver anden sammenslutning af personer, medens udtrykket selskab omfatter juridiske personer samt enhver anden sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene kontraherende stat, foretagende i en kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger.

Begrebet statsborger har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. Efter litra i)(ii) omfatter udtrykket statsborger også juridiske personer, der består i kraft af lovgivningen i de to stater. Man vil således i overenskomstens forstand betragte et dansk selskab som en dansk statsborger.

I stykke 2 bestemmes, at medmindre andet følger af sammenhængen skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning som de har i skattelovgivningen i den stat der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de kontraherende stater. Efter stykke 1 betyder udtrykket »en person der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, en person, der er fuldt skattepligtig til den pågældende stat på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde el. lign. af indkomster, hvad enten de hidrører fra bopælslandet eller fra udlandet (globalbeskatningsprincippet). I sidste punktum er anført, at for Venezuelas vedkommende omfatter udtrykket en hjemmehørende person eller et selskab, der kun beskattes af indkomster, der hidrører fra kilder i Venezuela (territorialprincippet). Udtrykket omfatter tillige regeringen i de pågældende stater, deres politiske underafdelinger og lokale myndigheder.

I protokollen til overenskomsten er der indsat en bestemmelse, hvori det fastsættes, at sidste punktum i stykke 1, skal ophøre med at have virkning, hvis Venezuela ændrer sit nuværende territoriale skattesystem til globalbeskatningssystemet.

En person kan imidlertid udmærket være fuldt skattepligtig til begge stater i medfør af de respektive landes interne lovgivning. Hvis en person derfor anses for at være hjemmehørende i begge stater, er det nødvendigt at afgøre, i hvilken stat personen er hjemmehørende i overenskomstens forstand. Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, der er nævnt i overenskomsten, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde er det af afgørende betydning at vide, hvilken status hver af staterne har. En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stykke 2, litra a) til d), der anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten. Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For selskaber m.v. anvendes bestemmelserne i stykke 3, der fastsætter, at en ikke-fysisk person, som er fuldt skattepligtig i begge stater, anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted

Artiklen fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at denne virksomhed skal anses for at udgøre et fast driftssted. Foreligger der således et fast driftssted, vil kildestaten kunne be-

skatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen den, at fortjeneste, som et foretagende har haft i den anden stat, kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Begrebet »fast driftssted« omfatter efter stykke 2 sædvanligvis især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Efter ønske fra Venezuela er bestemmelsen udvidet til også at omfatte en forretning eller andet salgssted. Efter dansk opfattelse gør denne udvidelse ikke den store forskel, idet permanent detailhandelsvirksomhed under alle omstændigheder formentlig vil blive anset for at udgøre et fast driftssted.

I stykke 3 er det bestemt, at en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde kun skal udgøre et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 6 måneder. Dette svarer til FN-modellens tidsgrænse. Der er således tale om en afvigelse fra OECD-modellen, der har en tidsgrænse på 12 måneder. Danmark har i en række overenskomster med visse andre lande accepteret en tilsvarende begrænsning.

I stykke 4 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør et fast driftssted.

I stykke 5 bestemmes at en ikke-uafhængig repræsentant i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler på vegne af et foretagende i den anden stat, medmindre hans aktiviteter er begrænset til de aktiviteter, der er nævnt i stykke 4.

I stykke 6 er der på Venezuelas foranledning medtaget en bestemmelse fra FN-modellen, der vedrører forsikringsvirksomhed. Ifølge bestemmelsen foreligger der fast driftssted, hvis en ikke-uafhængig repræsentant på vegne af et forsikrings-selskab opkræver præmier på den anden stats område eller forsikrer ricisi i den pågældende stat. Genforsikring er ikke omfattet af bestemmelsen.

I stykke 7 bestemmes, at der ikke opstår et fast driftssted i en kontraherende stat, hvis et foretagende driver virksomhed der gennem en uafhængig repræsentant.

Endelig er det i stykke 8 bestemt, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab udgør et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan indkomst fra ejendommen altid beskattes

i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Artiklen indeholder en bestemmelse, der definerer, hvad der skal forstås ved fast ejendom. Definitionen omfatter også rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af mineral- og andre naturforekomster.

I overensstemmelse med det danske forhandlingsoplæg er artiklen suppleret med en bestemmelse om, at hvis en aktiebessidelse direkte eller indirekte giver aktieejeren brugsret over fast ejendom tilhørende det pågældende selskab, f.eks. et time-share arrangement, kan også den indkomst, der hidrører fra sådan brugsret, beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende. En sådan indkomst vil i Danmark blive betragtet som maskeret udbytte.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stykke 1 fastslår som hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Hvis dette er tilfældet, kan kildestaten beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste der kan henføres til det faste driftssted. Stykket er efter venezuelansk ønske udvidet med FN-modellens såkaldte »force of attraction«-bestemmelse om, at såfremt et foretagende har et fast driftssted i den anden stat, kan denne stat beskatte foretagendets fortjeneste ved salg af varer af samme eller lignende art som de, der sælges gennem det faste driftssted, eller foretagendets fortjeneste ved udøvelse af virksomhed af samme eller lignende art som den, der udøves gennem dette faste driftssted. Bestemmelserne har til formål at forhindre, at et foretagende omgår reglerne om fast driftssted - og dermed beskatning i kildestaten - ved at udøve en del af virksomheden direkte fra hovedsædet i bopælsstaten.

På dansk foranledning er den nævnte bestemmelse blevet modificeret med en tilføjelse om, at den ikke skal finde anvendelse, hvis foretagendet godtgør, at sådant salg eller sådan virksomhed ikke med rimelighed kunne have været udøvet af det faste driftssted.

Stykkerne 2 - 6, hvor stykke 3 er taget fra FN-modellen, indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted.

Medmindre der er tale om faktisk afholdte udgifter, er det i stykke 3 specifikt fastslået, at det ikke er tilladt et fast driftssted i den skattepligtige indkomst at fradrage beløb, der betales til hovedkontoret eller andre af dets kontorer som royalties, honorarer og lign. for benyttelsen af patenter og andre rettigheder, som provision for udførelse af hverv eller administration, eller renter af lån, undtagen hvor der er tale om en bank.

Omvendt skal sådanne betalinger heller ikke medregnes til det faste driftssteds fortjeneste.

Stykke 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og lufttransport

Artiklen bestemmer i stykke 1, at fortjeneste opnået ved drift af skibe og fly i *international trafik* kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller flyselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder virksomhedernes udleje af skibe og fly på bareboat-basis samt containerudleje m.v., der er knyttet til driften af skibe og fly i international trafik.

Efter stykke 3 finder bestemmelserne også anvendelse ved deltagelse i konsortier m.v.

I stykke 4 er der indsat en særbestemmelse vedrørende den danske andel i SAS, nemlig SAS Danmark A/S. Det bestemmes heri, at overenskomsten kun finder anvendelse på den del, der svarer til SAS Danmark A/S's ejerandel i SAS.

I stykke 5 er der efter dansk ønske indsat en bestemmelse om lempelsesbegrænsning (»limitation of benefits«), der tager højde for problemer med dobbeltdomicilering, så længe Venezuela beskatter efter territorialprincippet. Bestemmelsen tager sigte på at undgå, at et dansk registreret foretagende opnår skattefritagelse i både Danmark og Venezuela ved at lægge ledelsens sæde i Venezuela med henblik på at blive betragtet som værende hjemmehørende og dermed skattepligtig i Venezuela, hvor man vil betragte et sådant foretagendes indkomst som værende indkomst fra udenlandske kilder med hel eller delvis venezuelansk skattefrihed til følge. Efter bestemmelsen kan Danmark i en sådan situation beskatte, som om overenskomsten ikke eksisterede.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Det bestemmes i stykke 1, at såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller på andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte »armslængde«-princip. Ved dette forstås at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis der var handlet på almindelige markedsvilkår.

I henhold til stykke 2 skal den anden stat foretage en korresponderende justering af den skat, der er pålignet der af den omhandlede fortjeneste, under forudsætning af at denne stat er enig i, at der ikke er handlet på markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte

Beskatningsretten til udbytte er efter overenskomsten fordelt mellem bopælsstat og kildestat.

Efter stykke 1 kan udbytte som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, dvs. bopælsstaten.

Udbytte kan efter stykke 2 imidlertid også beskattes i den stat hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, dvs. kildestaten. Kildestaten beskatter udbytte på bruttobasis.

Efter litra a) kan kildestaten beskatte udbytte med 5 pct. hvis den retmæssige ejer er et moderselskab, der er hjemmehørende i den anden stat. Et moderselskab er i denne overenskomst defineret som et selskab, der ejer og har ejet mindst 25 pct. af aktierne i det udbyttebetalende selskab i en 12-måneders periode forud for den dato udbyttet er fastsat. I protokollens punkt 2 er det fastsat, at denne bestemmelse også skal finde anvendelse på udbytter, der betales til Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbytte med 15 pct.

Satserne er i overensstemmelse med OECD-modellen.

Stykke 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte. Det fremgår heraf, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter indkomst »af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab der foretager udlodningen, er hjemmehørende.«

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning der styrer, hvad der skal anses for udbytte. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytte i relation til denne bestemmelse.

Såfremt udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller i et fast sted i kildestaten, og aktiebesiddelsen som ligger til grund for udlodningerne har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne udbytter i henhold til stykke 4 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stykke 5 indeholder et forbud mod at den ene stat beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat med henvisning til, at hovedparten af fortjenesten eller indkomsten er opstået i den førstnævnte stat. Dette gælder også ikke-udloddet fortjeneste. Dog kan udbytter udloddet til en aktionær, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, eller udbytter der til-

falder et fast driftssted eller fast sted i denne stat naturligvis beskattes i denne stat.

Hvis en stat i henhold til dens interne lovgivning indeholder kildekat med en højere procent end overenskomsten giver adgang til, medfører dette, at udbyttmodtageren får en ret på tilbagebetaling af den for meget betalte skat. Erfaringen viser, at tilbagebetalingen undertiden kan trække i langdrag, og for at komme denne situation i forkøbet er der efter dansk ønske i stykke 6 indsat en bestemmelse, der fastsætter tidsgrænser for henholdsvis indgivelse af refusionsansøgning og selve tilbagebetalingen. Tidsgrænsen på 3 år for indgivelse af refusionsansøgning kan forlænges. Dette kan blive nødvendigt for Venezuelas vedkommende, fordi deres interne lovgivning foreskriver en tidsgrænse på 4 år. Bestemmelsen kan blive aktuel for danske aktieejere, når og hvis Venezuela indfører skat på udbytte.

I stykke 7 er der ligeledes på dansk foranledning, ligesom i artiklerne 11 og 12, indsat en antimisbrugsbestemmelse, der giver staternes skattemyndigheder mulighed for at kunne tilsidesætte de øvrige bestemmelser i artiklen, hvis det skulle vise sig at hovedformålet med selskabet - eller et af hovedformålene - har haft til hensigt at gøre utilsigtet brug af overenskomsten. Hvis en stat gør brug af antimisbrugsbestemmelsen, skal den underrette den anden stat herom.

Artikel 11. Renter

Beskatningsretten til renter er fordelt mellem bopælsstat og kildestat.

Efter stykke 1 kan renter som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, dvs. bopælsstaten.

Renter kan efter stykke 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. i kildestaten, men hvis modtageren er den retmæssige ejer, må skatten ikke overstige 5 pct. af bruttobeløbet.

Disse bestemmelser svarer til OECD-modellen, hvor kildestaten dog kan beskatte med 10 pct., men fra dansk side ser vi gerne, at de fraviges til fordel for ren bopælsstatsbeskatning. Dette hænger til dels sammen med, at der kun i meget beskedent omfang eksisterer begrænset skattepligt for renter i Danmark, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat typisk væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. En dansk kildekat på renter ville således kunne medføre meromkostninger for danske erhvervsvirksomheder, der optager lån i udlandet.

Bestemmelsen i stykke 3 begrænser dog kildestatens ret til at beskatte renter. Kildestaten vil således ikke kunne beskatte renter, der tilfalder den anden stats regering eller nationalbank. Det samme gælder renter, der skal betales af staternes regeringer eller nationalbanker, eller for renter af lån der er ydet eller garanteret af finansielle institutioner af offentligretlig karakter med det formål at fremme eksport og udvikling. Denne sidste bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres gennem f. eks. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene.

Stykke 4 definerer, hvad der skal forstås ved renter.

Såfremt renter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller i et fast sted i kildestaten, og den gældsfor- dring, som ligger til grund for renteindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter i henhold til stykke 5 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stykke 6 definerer, hvilken stat der skal anses for at være kildestat.

Stykke 7 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt for høj rente på gældsfordringen, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

Ligesom i artiklerne 10 og 12 er der også i denne artikel, jf. stykke 8, indsat en antimisbrugsbestemmelse, der giver staternes skattemyndigheder mulighed for at kunne tilsidesætte de øvrige bestemmelser i artiklen, hvis det skulle vise sig, at hovedformålet med gældsfordringen - eller et af hovedformålene - har haft til hensigt at gøre utilsigtet brug af overenskomsten. Hvis en stat gør brug af antimisbrugsbestemmelsen, skal den underrette den anden stat herom.

Artikel 12. Royalties og honorarer for teknisk bistand

Beskatningsretten til royalties og honorarer for teknisk bistand er fordelt mellem bopælsstat og kildestat.

Begge former for betalinger kan som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, dvs. bopælsstaten.

Betalingerne kan efter stykke 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten ikke overstige 10 pct. for royalties og 5 pct. for honorarer for teknisk bistand.

Bestemmelsen om kildestatsbeskatning af honorarer for teknisk bistand findes ikke i OECD-modellen, men er indsat i visse danske overenskomster med udviklingslande, f.eks. Indien.

Beskatningsgrundlaget for teknisk bistand i Venezuela er 30 pct. af honoraret, og den reelle skat vil således udgøre 5 pct. af disse 30 pct, eller 1,5 pct. af det faktisk betalte honorar. Der er i protokollen under punkt 3 indsat en bestemmelse om, at denne grænse ikke kan overskrides ved en fremtidig ændring af venezuelansk lov.

Stykke 3 definerer, hvad der skal forstås ved honorarer for teknisk bistand.

Stykke 4 definerer, hvad der skal forstås ved royalties. Definitionen er affattet således, at leasing-betalinger ikke vil kunne beskattes som royalties.

Såfremt royalties eller honorarer for teknisk bistand indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den rettighed, det formuegode eller den kontrakt som ligger til grund for indtægterne, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne indtægter i henhold til stykke 5 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig beskattes efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stykke 6 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor, eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt et for højt royaltybeløb eller honorar i betragtning af den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse, for hvilken det er betalt, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle royaltybeløb eller honorar. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med hvilken indkomsttype, der faktisk er tale om.

Som i artiklerne 10 og 11 er der også i denne artikel, jf. stykke 7, indsat en antimisbrugsbestemmelse, der giver staternes skattemyndigheder mulighed for at kunne tilsidesætte de øvrige bestemmelser i artiklen, hvis det skulle vise sig, at hovedformålet med stiftelsen eller overdragelsen af de rettigheder, der ligger til grund for betalingen - eller et af hovedformålene - har haft til hensigt at gøre utilsigtet brug af overenskomsten. Hvis en stat gør brug af antimisbrugsbestemmelsen, skal den underrette den anden stat herom.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Artiklen omhandler fortjeneste ved salg af alle former for aktiver.

Efter stykke 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten, dvs. den stat hvor ejendommen er beliggende.

Ifølge stykke 4 gælder dette også fortjeneste ved salg af aktier eller andre rettigheder i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig, direkte eller indirekte, består af fast ejendom eller rettigheder i fast ejendom.

Denne bestemmelse stammer fra FN-modellen og ses hyppigere og hyppigere i dobbeltbeskatningsoverenskomster både med udviklingslande og industrialiserede lande. Uden en sådan bestemmelse, er det muligt at omgå kildestatens beskatningsret til fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom ved at lade et selskab eje den faste ejendom og i stedet afhænde aktierne, som efter reglen i stykke 5 kun kan beskattes i sælgerens bopælsstat. Selskabets ejendom handles derimod ikke. Den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, kan herefter se sit skatteprovenu fra ejendomsavancer forsvinde til udlandet.

Danmark kan ikke udnytte denne beskatningsret, da der ikke er begrænset skattepligt for så vidt angår aktieavancer.

Bestemmelsen i stykke 2 tillægger beskatningsretten til fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller fast sted, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast driftssted eller fast sted, og fortjeneste ved afhændelse af selve det faste driftssted eller faste sted, den stat, hvor formuegenstandene eller de faste steder er beliggende, dvs. kildestaten.

Efter stykke 3 tilkommer beskatningsretten til fortjeneste ved salg af skibe eller luftfartøjer m.v. der anvendes i international trafik, den stat hvor foretagendet er hjemmehørende.

Ifølge stykke 5 tillægges bopælsstaten beskatningsretten til al anden slags fortjeneste.

Stykke 6 indeholder en særbestemmelse, der sikrer at Danmark beskatter de kapitalgevinster, der opnås ved salg af luftfartøjer, svarende til den andel SAS Danmark A/S har i SAS.

Artikel 14. Frit erhverv

Efter stykke 1 tillægges bopælsstaten som hovedregel beskatningsretten til indkomst fra frit (liberalt) erhverv af selvstændig karakter som f.eks. virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge eller revisor.

Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden stat (kildestaten), hvis en person fra den ene stat til stadighed har et fast sted til rådighed i den anden stat til udøvelse af sin virksomhed.

Det samme gælder, hvis den pågældende opholder sig i den anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for enhver 12-må-

neders periode. Denne bestemmelse (litra b) stammer fra FN-modellen.

I begge tilfælde gælder, at kildestaten kun kan beskattes en så stor del af indkomsten, der kan henføres til henholdsvis det faste sted og den udøvede virksomhed.

Begrebet »fast sted« er ikke defineret i selve overenskomsten i modsætning til begrebet »fast driftssted«. Normalt vil der til et fast sted blive krævet, at der er en lokalitet, hvor kunder kan henvende sig, f.eks. en klinik, tegnestue eller lignende. Frit erhverv kan imidlertid i en række tilfælde udøves, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det fundet rimeligt at anse udøvere af frit erhverv, der tilbringer mere end 183 dage i en hvilken som helst 12-måneders periode i den anden stat, for at have en så nær tilknytning til denne stat, at beskatning af den der optjente indkomst kan finde sted der.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst, der som hovedregel kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre arbejdet er udført i den anden stat. I så fald kan kildestaten beskatte indkomsten.

Efter stykke 2 gælder det sidste dog ikke, dels hvis en medarbejder er udsendt af en arbejdsgiver i den ene stat til midlertidigt arbejde i den anden stat i under tilsammen 183 dage inden for enhver 12 måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, dels hvis arbejdsgiveren er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og endelig må lønnen ikke skulle udredes af et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

I henhold til stykke 3 kan ansattes løn ved arbejde ombord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende. Venezuela kan således ikke beskatte eventuelle venezuelanske søfolk på danske DIS-skibe.

Stykke 4 indeholder en særbestemmelse om, at ansatte i SAS, der er hjemmehørende i Danmark, kun kan beskattes her.

Artikel 16. Bestyrelsesmedlemmer

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager honorar som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan kildestaten beskattes sådant honorar.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk

I tilfælde hvor en optrædende kunstner, musiker eller sportsmand fra den ene stat modtager vederlag for

personligt udøvet virksomhed i den anden stat, kan kildestaten beskatte sådant vederlag.

Kildestaten tillægges ligeledes beskatningsretten, hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren, musiker eller sportsmanden selv - denne anden vil ofte være et selskab, der beherskes af den pågældende person.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner, musiker eller sportsmand har et så langvarigt engagement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stykke 3 bestemmer, at en stat ikke kan beskatte, hvis den pågældendes besøg i denne stat i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra den anden stat.

Denne bestemmelse optræder hverken i OECD- eller FN-modellen, men er en meget praktisk regel der sikrer, at beskatningsretten ikke tilfalder den stat, hvor der afholdes et officielt kulturarrangement, som i det væsentligste er finansieret af den anden stat.

Artikel 18. Pensioner og lignende betalinger

Ifølge bestemmelserne i denne artikel kan pensioner og lignende betalinger, der står i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, beskattes i såvel bopælsstaten som kildestaten. Det gælder for eks. ATP.

Teksten er taget fra FN-modellen, der i modsætning til OECD-modellen ikke afskærer kildestaten fra også at beskatte sådanne pensioner.

Uden denne udformning af bestemmelserne var der risiko for at danske pensioner, der udbetales til personer i Venezuela, helt kunne undgå at blive beskattet. Venezuela beskatter i forvejen ikke pensioner, men selv om dette var tilfældet, ville Venezuela i kraft i territorialprincippet ikke beskatte pensioner fra udlandet.

Bestemmelserne harmonerer i vid udstrækning med det danske ønske om at få adgang til at kildebeskatte pensioner.

Beskatningen af pensioner uden forbindelse med tidligere arbejdsforhold og beskatningen af sociale sikringsydelse omtales under artikel 23 om »anden indkomst«.

Artikel 19. Offentlige hverv

Vederlag m.v., der udbetales af en stat, amter og kommuner til offentligt ansatte for arbejde udført for denne stat m.v., beskattes som hovedregel i kildestaten.

Hvis derimod vederlag udbetales for arbejde udført i den anden stat, og modtageren er både statsborger og hjemmehørende i den anden stat, og ikke er blevet hjemmehørende i denne stat alene for at udføre det på-

gældende arbejde, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Bestemmelsen følger OECD-modellen og har sædvanligvis betydning for beskatningen af lokalansat ambassadepersonel.

Offentlige pensioner (f.eks. tjenestemandspensioner), der betales som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold, kan efter stykke 2 kun beskattes i kildestaten. Ligesom i stykke 1 gælder der imidlertid også her en undtagelse, idet den anden stat kan beskatte sådanne pensioner, hvis modtageren er statsborger og er hjemmehørende i denne anden stat (bopælsstaten).

Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 gælder ikke for vederlag og pensioner, der udbetales af en stat m.v. for udførelse af arbejde i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som denne stat driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

Hvis en stat således optræder som erhvervsdrivende, er dens ansatte undergivet de samme regler om beskatningsret til løn, bestyrelses honorarer og pensioner, som gælder for ikke-offentligt ansatte.

Artikel 20. Studerende og lærlinge

Første del af bestemmelsen svarer til OECD-modellen.

Efter denne beskattes studerende og lærlinge ikke i den stat, hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler, de modtager fra udlandet til deres underhold og uddannelse.

Den stat, hvori studierne m.v. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som f.eks. den studerendes forældre, udenlandske legater, eller udenlandske offentlige myndigheder betaler til den pågældende person til dækning af underhold eller uddannelse.

I stykke 2 er der en særbestemmelse, der ikke findes i modeloverenskomsterne, men som går igen i flere dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Bestemmelsen fastsætter, at bopælsstaten tillige skal afstå fra at beskatte vederlag, som den pågældende person modtager for studierelevant arbejde, hvis de derved optjente penge er et *nødvendigt* supplement til de midler, han i øvrigt har til rådighed til sit underhold.

Viser det sig derfor, at den pågældende har betydelige midler fra udlandet til rådighed til sit underhold, vil dette kunne påvirke hans muligheder for at blive fritaget for beskatning af det omhandlede vederlag.

Artikel 21. Undervisning og forskning

Denne artikel, der gælder for gæstelærere og -forskere, findes ikke i modeloverenskomsterne, men en

lignende artikel går igen i flere af vore dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Ifølge stykke 1 skal den stat, hvor disse personer opholder sig med det hovedformål at undervise eller forske på godkendte universiteter eller højere læreanstalter, afstå fra at beskatte den indkomst, de optjener herved i en periode på 2 år fra ankomsten til denne stat.

Bestemmelsen har til formål at lette udvekslingen af lærere og forskere mellem universiteter og højere læreanstalter.

I tilfælde hvor forskning ikke udføres i almenvellets interesse men til privat fordel for en eller flere bestemte personer, gælder skattefritagelsen ikke.

Artikel 22. Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning og udvinding af kulbrinter

Denne artikel findes ikke i modeloverenskomsterne, men er indsat efter dansk ønske og dækker aktiviteter, der skal anses for at være udøvet fra et fast driftssted eller fast sted.

I OECD-modellen anses kun selve udvindingen af naturforekomster for at udgøre et fast driftssted. Det er imidlertid ønskeligt at præcisere, hvorledes forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, der ofte involverer betydelige beløb, er reguleret i overenskomsten.

Efter stykke 1 skal således enhver form for virksomhed omkring forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinteforekomster i den anden stat altid anses for at foregå gennem et fast driftssted eller fast sted.

I henhold til stykke 2 gælder dette dog ikke for virksomhed, der udøves i mindre end 30 dage inden for en 12-måneders periode. Denne bestemmelse er fordelagtig i administrativ henseende. Der er i stykket yderligere indsat en bestemmelse, der tilsigter at hindre at 30-dages reglen bliver omgået.

Hvis aktiviteterne udelukkende består i boreplatform-virksomhed, bliver der dog først fast driftssted, når virksomheden strækker sig over 6 måneder inden for en 12-måneders periode, jf. stykke 3.

Bestemmelsen afspejler, at Danmark ønsker at side stille denne type aktiviteter med bygge- og anlægsarbejder.

Artikel 23. Andre indkomster

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse der fastsætter, hvorledes indkomsttyper, der ikke udtrykkelig er nævnt i de forudgående artikler, skal behandles.

Bestemmelsens rækkevidde kan derfor kun fastlægges ved en nøjere gennemlæsning af de forudgående artikler.

Bestemmelsen, der svarer til FN-modellens stykke 3, tillader begge lande at kildebeskatte indkomst, når der er hjemmel hertil i landenes interne lovgivning.

Det betyder for Danmarks vedkommende, at vi efter denne bestemmelse kan beskatte private pensioner og folkepensioner, samt alle andre offentlige sociale sikringsydelse.

Der da ikke er nogen overenskomst mellem Danmark og Venezuela, ændrer denne overenskomst således ikke beskatningsforholdene for personer bosiddende i Venezuela, der allerede modtager pension m.v. fra Danmark, idet vi allerede i dag beskatter sådanne udbetalinger.

For fuldstændighedens skyld skal nævnes, at sumudbetaling af kapitalpensioner falder uden for dobbeltbeskatningsoverenskomstens anvendelsesområde. Dette hænger sammen med, at den afgift der pålægges ved udbetalingen, ikke indgår som en skat, der dækkes af overenskomsten, jf. artikel 2.

Artikel 24. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artiklen fastlægger efter hvilken metode, der skal lempes, når der foreligger et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det påhviler bopælsstaten at lempe i alle de tilfælde, hvor kildestaten efter overenskomsten har en beskatningsret.

Danmarks lempelsesmetode er credit, svarende til den lempelsesmetode, der er indeholdt i ligningslovens § 33, jf. stykke 1, litra a og b.

Efter creditmetoden sker lempelsen ved, at venezuelansk skat betalt af en indkomst, som Venezuela har beskatningsretten til, fratrækkes i den danske skatteydere danske skat af den samme indkomst. Der kan dog ikke lempes med mere end den danske skat af den udenlandske indkomst.

For så vidt angår den venezuelanske skat på nettoværdien af erhvervsvirksomhedsaktiver (the business assets tax), er det i protokollen under punkt 4 fastsat, at den danske lempelse skal beregnes uden hensyn til denne skat. Påligningen af den pågældende skat kan ses som en periodeforskydning i skattebetalingen i Venezuela, jf. ovenfor under artikel 2, og modregning af krediteret business assets tax i den skat, som Danmark skal lempe for, ville i givet fald medføre dobbeltbeskatning.

Metodebestemmelsen i artiklen indeholder foruden den ordinære creditbestemmelse, også en bestemmelse om eksemption, jf. stykke 1, litra c.

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksemptionslempelse gives i de tilfælde hvor en indkomst kun kan beskattes i den stat hvorfra den stammer (kildestaten).

Dette er tilfældet, når der med visse undtagelser er tale om lønninger indtjent ved arbejde på skibe og fly i international trafik og lønninger fra offentlige myndigheder for udførelse af hverv for disse, samt for pensioner, der udbetales af disse offentlige myndigheder efter ophøret af tjenesteforholdet, jf. artikel 15 og 19.

Der er tale om den såkaldte »eksemption med progressionsforbehold efter ny metode«. Heri ligger, at selv om bopælsstaten ikke kan beskatte sådanne lønninger eller pensioner, indgår de i indkomstgrundlaget. Ved den skatteberegning, der herefter skal foretages, får disse indkomster derfor progressionsvirkning for beskatningen som helhed.

Dette lempelsesprincip svarer til lempelsen for udenlandsk indkomst i henhold til ligningslovens § 33A.

Der er ingen matching credit-bestemmelse.

For Venezuelas vedkommende lempes der efter eksemptionsmetoden. Dette er en konsekvens af, at Venezuela beskatter efter territorialprincippet, dvs. at kun indkomster med kilde i Venezuela er undergivet beskatning i Venezuela.

Der er i metodebestemmelsen indsat regler om creditlempelse for det tilfælde, at Venezuela skulle overgå til beskatning efter globalindkomstprincippet.

Artikel 25. Ikke-diskriminering

Artiklen følger OECD-modellen, bortset fra at statsløse personer ikke kan påberåbe sig bestemmelserne i overenskomsten.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for personer og selskaber. Forbudet gælder såvel beskatning som de vilkår, der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Stk. 3 i artiklen gælder på tidspunktet for overenskomstens undertegnelse kun Danmark, men i protokollen er der indsat en bestemmelse om, at den også skal finde anvendelse, hvis Venezuela overgår til globalbeskatningsprincippet. I mellemtiden skal det ved fastsættelsen af et foretagendes fortjeneste være tilladt at fratække renter, royalties og andre betalinger på samme vilkår og betingelser, som hvis de havde været afholdt af et foretagende, der er hjemmehørende i Venezuela.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten.

Indsigelse over beskatningen skal fremsættes over for myndighederne i bopælsstaten, som først selv skal søge at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidig aftale med den anden stat.

I stykke 3 er det bestemt, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal søge at løse vanskeligheder og tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to stater kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger

Overenskomsten pålægger de to stater kompetente myndigheder at udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal dog behandles som fortrolige.

Artikel 28. Bistand ved inddrivelse

Modeloverenskomsterne indeholder ingen regel om gensidig bistand med inddrivelse af skattekrav.

Fra dansk side ser man meget gerne, at der medtages en sådan bestemmelse i vores overenskomster.

Efter artiklen yder de to stater hinanden bistand med inddrivelse af skattekrav, der er endeligt fastsat i den stat, der anmoder om inddrivelsesbistand. Bistanden kan også omfatte midlertidige foranstaltninger til sikring af ikke-endeligt afgjorte skattekrav, f.eks. krav der er genstand for retsagsbehandling.

Overenskomsten tvinger dog ikke staterne til at yde sådan bistand, men når den anmodede stat accepterer en anmodning herom fra den anden stat, skal inddrivelsen foretages på samme måde, som hvis der var tale om inddrivelse af egne skatter.

De skatter, der kan inddrives efter denne artikel, er de skatter, der er omfattet af overenskomsten, incl. hermed forbundne renter og strafillæg.

Artikel 29. Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller i henhold til særlige aftaler.

Artikel 30. Territorial udvidelse

Artiklen giver Danmark hjemmel til en geografisk udvidelse af overenskomstens anvendelsesområde.

I praksis betyder det, at overenskomsten kan udvides til at gælde for Færøerne og Grønland, der udtrykkelig er holdt uden for definitionen af Danmark i artikel 3.

En sådan udvidelse forudsætter, at den ønskes af Færøernes eller Grønlands hjemmestyre. En eventuel udvidelse vil ikke blive forelagt Folketinget, da skattekompetencen hører under hjemmestyrene.

Artikel 31. Ikrafttræden

Overenskomsten træder i kraft ved modtagelsen af underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser herfor er opfyldt i begge stater.

Overenskomsten får virkning fra det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft.

Artikel 32. Opsigelse

Overenskomsten kan opsiges med 6 måneders varsel før udløbet af ethvert kalenderår, dog tidligst 5 år efter dens ikrafttræden.

Til § 2.

Efter § 2 træder denne lov i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3.

Efter § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Skatter er et område, der er undergivet hjemmestyrenes kompetence. Overenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet. Imidlertid kan Færøerne og/eller Grønland efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30 blive omfattet af overenskomsten, enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer, hvis de måtte ønske dette, og der kan opnås enighed herom med Venezuela.

Til lovforslag nr. L 72. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 1999)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela.

(Lovforslag nr. L 72).

Lovforslaget har til formål at opnå Folketingets godkendelse til, at regeringen endeligt kan tiltræde denne overenskomst og derved gennemføre dens bestemmelser i Danmark.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater går ud på at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater har intern hjemmel til at beskatte samme person eller selskab af samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten) og modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten). Overenskomsten fordeler derfor retten til at beskatte forskellige typer indkomst mellem de to stater. Endvidere har den regler for, hvordan bopælsstaten skal ophæve dobbeltbeskatningen, når begge stater beskatter samme indkomst.

På denne måde giver dobbeltbeskatningsoverenskomsten en højere grad af skattemæssig sikkerhed og forudsigelighed til personer og selskaber, som er hjemmehørende i den ene stat og modtager indkomst fra den anden stat. Generelt medfører dobbeltbeskatningsoverenskomster, at virksomheder og personer får gunstigere vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet, end hvis sådanne overenskomster ikke foreligger.

Der har ikke tidligere været nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela.

Overenskomsten baserer sig i vidt omfang på OECD's modeloverenskomst og dermed det danske forhandlingsoplæg.

De væsentligste bestemmelser i overenskomsten er følgende:

Beskatningsretten til et rederis eller luftfartsforetagendes indkomst ved drift af skibe og luftfartøjer i international trafik tilkommer den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende. Det samme gælder ved udleje af skibe og fly på bareboat-basis samt containerudleje m.v., der er knyttet til sådan drift. Herved bortfalder Venezuelas hidtidige mulighed for at opkræve fragtskatter af danske rederier, hvis skibe anløber havne i Venezuela. Rederierne bliver dermed bedre stillet konkurrencemæssigt i forhold til rederier fra flere andre EU-lande samt USA og Canada, der har særskilte aftaler om fritagelse for betaling af fragtskatter.

Udbytter, som et selskab i den ene stat udløder til aktionærer i den anden stat, kan beskattes i den førstnævnte stat. Skatten må dog ikke overstige 5 pct. for udbytte i moder-/datterselskabsforhold og 15 pct. i alle andre tilfælde. Venezuela indeholder i øjeblikket slet ikke udbytteskat, medens Danmark fra og med 1999 ikke længere beskatter udbytter i moder-/datterselskabsforhold.

Renter, som betales fra den ene stat til en modtager i den anden stat, kan beskattes i den førstnævnte stat, men skatten må ikke overstige 5 pct. Dog er der ingen kildeskat på bl.a. renter, der betales på lån, der er ydet eller garanteret af offentligtretlige finansielle institutioner for at fremme eksport og udvikling.

Royalties og honorarer for teknisk bistand kan beskattes i den stat, hvorfra de betales, men skatten må ikke overstige henholdsvis 10 og 5 pct. Sidstnævnte kommer reelt kun til at beløbe sig til 1,5 pct. af det faktisk betalte honorar, idet beregningen sker på grundlag af 30 pct. af honoraret.

Løn til arbejdstagere for personligt arbejde om bord på skib eller luftfartøj i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor arbejdsgiveren

er hjemmehørende. Bestemmelsen afskærer således Venezuela fra at beskatte venezuelanske søfolk ombord på DIS-skibe.

Danmark kan beskatte alle former for pensioner og sociale sikringsydelse. Overenskomsten forringer ikke stillingen for eventuelle modtagere i Venezuela af sådanne betalinger, idet vi allerede nu, hvor der ikke er nogen overenskomst, beskatter sådanne beløb.

Når et foretagende fra den ene stat udøver virksomhed med forundersøgelser, efterforskning og udvinding af kulbrinter i den anden stat, og virksomheden varer i mere end 30 dage inden for en 12-måneders periode, har foretagendet et såkaldt fast driftssted i den anden stat. Det medfører, at den anden stat kan beskatte indkomsten ved denne virksomhed. For borerigge er der dog først fast driftssted, når aktiviteten har varet 6 måneder inden for en 12-måneders periode.

Når personer eller selskaber her i landet erhverver indkomst fra Venezuela, og Venezuela kan beskatte denne indkomst, skal Danmark lempe dobbeltbeskatningen ved at nedsætte den danske skat af den venezuelanske indkomst med den skat, der er betalt i Venezuela af indkomsten.

De to lande har aftalt at yde hinanden bistand ved inddrivelse af skyldige skatter. Bistanden kan også omfatte foreløbige foranstaltninger til sikring af ikke-endeligt afgjorte skattekrav.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser. Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. De samlede provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes at være begrænsede.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i Tinget.